

Odpověď Rezkovi [1993]

Byl jsem požádán nikoliv o práci s textem, nýbrž o vyjádření k „věci“, tj. k tomu, k čemu se i ony texty vztahují. A protože neznám skutečnosti dostatečně podrobně, jak to i poznamenávám, omezil jsem se na převážně osobní poznámky. — Prof. Koháka jsem uvedl jako Rezkova, nikoliv svého předchůdce v kritice. — Je charakteristické, že se Rezek domnívá, že jeho „zmínky“ „vydržel“ jen ten, kdo na ně veřejně nezareaguje, zatímco každou reakci naproti tomu chápe jako potvrzení správného zásahu ze své strany. Ovšem stejně tak je ihned připraven využít toho, že někdo nereaguje jako dokladu pro to, že on sám je v právu. Sama tato věc by si zaslouhovala nejspíš psychologické diagnózy. — To, že Rezek někde něco už před lety vypustil z úst, ještě neznamená, že se k tomu při aktuálním zopakování už nikdo nesmí vyslovit. — Věc mne zajisté nikterak nepřekvapila, jak se Rezek svévolně domnívá, neboť od něho už dnes snad vůbec nikoho nic nepřekvapí - leda snad - dosti nepravděpodobný - kousek slušnosti. Nějakého zrníčka loajality dokonce k nejbližším se od Rezka ovšem nikdo nedočká, „ten druhý“ má pro něho vždy jen instrumentální charakter, tj. je mu „ukraden“, pokud ho zrovna k něčemu nepotřebuje (zejména pak k pocitu vlastní převahy). — Obvykle není v naší moci, abychom vyloučili, že si nás někdo vypůjčí pro své „alibi“. Bylo by docela poučné si povšimnout, koho a co dnes Rezek nekritizuje vůbec, a komu a čemu tím vlastně poskytuje alibi zase on. A bylo by poučné se na to z této stránky podívat i zpětně, do doby již minulé. Rezek by udělal dobře, kdyby k tomu raději nikoho neprovokoval. — Pokud někdo onen text v „Ateliéru“ četl, bude vědět, že nebyl pro Ateliér psán, nýbrž že jsem pouze dodatečně po telefonu vyslovil z Berlína souhlas k otištění. Nejkurióznější je, jak Rezek sám pracuje s textem: v otištěném faxu si povšiml jen kritiky karlovarských radních.

Souhlasil jsem s otištěním Rezkovy marginálie jen pod podmínkou, že se i k ní zase vyjádřím. Doufám, že podobné nevěcné pošťkávání napříště z našeho seriózního časopisu vyloučíme úplně.

L. Hejdánek

12. 6. 1993